

Nr 400.

L a g

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

given Stockholms slott den 5 juni 1953.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 2 §, 4 §, 5 § 1 och 4 mom., 6 § 1 mom., 11 §, 17 §, 23 § 2 mom., 26 § 2 mom., 30 § 5 mom., 32 § 1 mom., 45 §, 47 §, 53 § 2 och 3 mom., 60 §, 64 § 1 mom., 73 § och 75 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt punkterna 2, 5 och 6 av anvisningarna till 5 §, punkt 3 av anvisningarna till 8 §, anvisningarna till 34, 37 och 45 §§, punkt 2 av anvisningarna till 58 § och anvisningarna till 60 § nämnda lag² skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, att i kommunalskattelagen skall införas en ny paragraf, benämnd 47 a §, av nedan angiven lydelse, att till 47 § nämnda lag skola fogas anvisningar av lydelse som i det följande angives, att 13—16 §§ samma lag skola upphöra att gälla, att rubriken till 2 kap. kommunalskattelagen skall erhålla den lydelse nedan sägs samt att till nyssnämnda 47 och 47 a §§ skola fogas underrubriker av nedan angiven lydelse.

2 §.

Allmän kommunalskatt utgår såsom kommunal inkomstskatt, vilken beräknas på grundval av inkomst och av garantibelopp för fastighet.

Såsom underlag för kommunal inkomstskatt — — — beskattningsbar inkomst.

Etthundra skatteören — — — en skattekrona.

2 KAP.

Om skatteplikt för fastighet.

Skattepliktig fastighet.

4 §.

Garantibelopp som i 2 § sägs fastställas för skattepliktig fastighet.

Skattepliktig är — — — i 5 §.

Med fastighet — — — till fastighet.

5 §.

1 mom. Från skatteplikt undantagas:

a) nationalparker och — — — avsedda byggnader.

Därest under — — — fastighetens värde.

4 mom. Därest värdet av byggnad eller med varandra sammanhängande byggnader, som äro uppförda å mark, för vilken garantibelopp icke skall upptagas såsom skattepliktig inkomst för byggnadsägaren, understiger 500 kronor, föreligger icke skatteplikt för byggnaden eller byggnaderna.

¹ Prop. 1953: 186; BevU 49; Rskr 285.

² Senaste lydelse av 2 och 45 §§ se 1953: 399, av 5 § 1 mom. se 1951: 689, av 6 § 1 mom. se 1933: 356, av 32 § 1 mom. se 1950: 308, av 60 § se 1953: 274, av 75 § 1 och 2 mom. se 1946: 476, av 75 § 3 mom. se 1940: 137 samt av punkt 2 av anvisningarna till 45 § se 1930: 190.

Grunder för taxering av fastighet.

6 §.

1 mom. Fastighet skall, — — — nedan stadgas.

Vid taxeringens verkställande skall, med iakttagande av vad i 12 § 1 mom. och 2 mom. sista stycket sägs, hänsyn tagas till förhållandena vid taxeringsårets ingång.

11 §.

Taxeringsvärde utföres — — — åsatta taxeringsvärdet.

Uppgår taxeringsenhets hela värde icke till 100 kronor, skall detta värde införas endast i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn.

17 §.

Kommunal inkomstskatt — — — av kapital.

För ett — — — för sig.

Att kommunal inkomstskatt skall i vissa fall utgå å garantibelopp för fastighet framgår av bestämmelserna i 47 §.

23 §.

2 mom. Sedan från nettointäkten av jordbruksfastighet avdrag gjorts i enlighet med bestämmelserna i 45 §, utgör vad som därefter återstår *inkomst* av jordbruksfastighet.

26 §.

2 mom. Sedan från nettointäkten av annan fastighet avdrag gjorts i enlighet med bestämmelserna i 45 §, utgör vad som därefter återstår *inkomst* av annan fastighet.

30 §.

5 mom. Sedan från nettointäkten av rörelse avdrag i förekommande fall gjorts i enlighet med bestämmelserna i 45 §, utgör vad som därefter återstår *inkomst* av rörelse.

32 §.

1 mom. Till *intäkt* — — — 31 § avses.

Som intäkt — — — med tjänst.

Har tjänsteinnehavare såsom löneförmån innehåft fastighet på sådant sätt, att garantibelopp för fastigheten skall enligt 47 § upptagas som skattepliktig inkomst för honom, skall dock intäkt, vilken tjänsteinnehavaren åtnjuter från fastigheten, räknas såsom intäkt av jordbruksfastighet eller av annan fastighet.

45 §

Vid beräkning av skattskyldigs inkomst av jordbruksfastighet, av annan fastighet och av rörelse må, i den mån fastighet ingått i förvärvskällan och garantibelopp för fastigheten skall enligt bestämmelserna i 47 § upptagas såsom skattepliktig inkomst för den skattskyldige, avdrag göras med belopp motsvarande garantibeloppet.

I vissa fall tillkommer dock avdrag som i första stycket sägs annan än den, för vilken garantibeloppet skall upptagas såsom skattepliktig inkomst. Sålunda äger medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag, som med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt innehåft lägenhet i föreningen eller bolaget tillhörig fastighet, tillgodonjuta den del av avdraget, som på lägenheten belöper. Vidare skall ägare av strömfall med skyldighet att bidra till kostnaden för regleringsföretag tillgodonjuta den del av avdraget för regleringssamfälligheten tillhörig regleringsdamm, som motsvarar den på strömfallet belöpande andelen av nämnda kostnad.

(Se vidare anvisningarna.)

Garantibelopp för fastighet.

47 §.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till fyra procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

Vad som i föregående stycke sägs om ägare skall i förekommande fall stället gälla:

a) den, som innehar fastighet med åborätt, med tomträtt eller med vattenfallsrätt, innehavare av så kallad ofri tomt i stad samt den, som eljest innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;

b) innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till bergshanteringens understöd, till kanalbolag eller till stad eller annan menighet; samt

c) innehavare av publikt boställe, prästgård eller på lön anslagen jord.

Såsom innehavare av publikt boställe, prästgård eller på lön anslagen jord skall anses den tjänsteinnehavare eller annan, som författningsenligt äger nyttja fastigheten eller tillgodogjuta dess avkastning. Beträffande i ecklesiastik boställsordning avsett löneboställe är vederbörande pastorat att anse såsom innehavare.

Skall avkastning utöver husbehovet av skog å fastighet, som under a) eller c) omförmåles, författningsenligt helt eller delvis tillkomma allmän fond eller inrättning, är denna att anse såsom fastighetens innehavare, såvitt angår fastighetens skogsvärde.

Där beträffande fastighet, som innehaves med åborätt eller eljest med ständig eller ärftlig besittningsrätt, innehavaren på grund av denna sin rätt icke äger utöver husbehovet tillgodogöra sig avkastning av skog å fastigheten, skall garantibeloppet för honom icke beräknas å det i taxeringsvärdet ingående skogsvärdet.

Garantibelopp beräknas för beskattningsår. Omfattar beskattningsåret kortare eller längre tid än 12 månader eller har fastigheten förvärvats eller avyttrats under beskattningsåret, skall garantibeloppet jämkas med hänsyn härtill.

(Se vidare anvisningarna.)

Taxerad inkomst.

47 a §.

Sammanlagda beloppet av den inkomst från en eller flera förvärvskällor vilken är skattepliktig i en kommun, med avdrag i förekommande fall enligt 46 §, samt av i 47 § omförmålt garantibelopp utgör skattskyldigs inkomster i kommunen *taxerade inkomst*.

Den taxerade inkomsten skall angivas i jämna tiotal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt tiotal kronor, bortfaller.

53 §.

2 mom. Vanliga handelsbolag, — — — bolagets verksamhet.

Vad i föregående stycke sägs skall i förekommande fall äga motsvarande tillämpning beträffande garantibelopp för fastighet.

3 mom. Avlider skattskyldig, — — — den avlidne.

Vad i föregående stycke sägs skall i förekommande fall äga motsvarande tillämpning beträffande garantibelopp för fastighet.

60 §.

Finnes inom kommun municipalsamhälle eller annat administrativt område, inom vilket menighet äger utöva beskattningsrätt, och ingår i skattskyldigs taxerade inkomst garantibelopp för fastighet, som är belägen inom sådant administrativt område, skall så stor del av den i kommunen beskattningsbara inkomsten, som motsvarar garantibeloppet eller, om den beskattningsbara inkomsten understiger garantibeloppet, hela den beskattningsbara inkomsten tagas till beskattning inom det administrativa området.

Beträffande den del av den beskattningsbara inkomsten, som härefter må återstå, skall vid taxering enligt denna lag angivas vad som å det administrativa området belöper, och skola därvid de i 56—59 §§ givna bestämmelserna om beskattningsort hava motsvarande tillämpning. Oaktat stad innefattar flera församlingar, skall dock, då fråga är om fysisk person, som skall där mantalsskrivas, förevarande del av den beskattningsbara inkomsten hänföras till den församling, där den fysiska personen skall mantalsskrivas.

Vad i nästföregående stycke sägs skall äga motsvarande tillämpning då i den taxerade inkomsten icke ingår garantibelopp för fastighet.

(Se vidare anvisningarna.)

64 §.

1 mom. Vid taxering till kommunal inkomstskatt skall med ägare av fastighet likställas den, för vilken ehuru han icke är ägare garantibelopp för fastighet likväl skall upptagas såsom skattepliktig inkomst i enlighet med vad därom stadgas i 47 §.

73 §.

Under förutsättning av ömsesidighet må Konungen medgiva befrielse från utgörande av skatt för garantibelopp som skall beräknas för främmande stat tillhörig, för dess beskickning eller konsulat härstädes avsedd fastighet, så ock för inkomst av densamma.

75 §.

1 mom. Har här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering enligt denna lag erlagga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, äger beskattningsnämnd, där ömmande omständigheter äro för handen, att efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

Framställning som — — — efter dödsåret.

2 mom. För kommunal utskyld, som påförts avliden person eller på grund av bestämmelserna i 53 § 3 mom. oskift dödsbo efter honom, svare dödsboet ej med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat, svare bodelägare icke för mera än vad av skatten å hans lott belöper och icke i något fall med mera, än hans lott i boet utgör.

Lag samma vare om kommunal utskyld, som på grund av eftertaxering påförts i stället för avliden person hans dödsbo.

Anvisningar

till 5 §.

2. Stadgandet om skattefrihet för staten tillhörig för försvarsändamål avsedd fastighet, i den mån den för sådant ändamål nyttjas, innebär exempelvis, att, om ett staten tillhörigt örlogsvarv mera stadigvarande användes jämväl för byggande av fartyg, som ej avse försvarsändamål, vare sig detta sker för statens eller för annans räkning, skatteplikt skall föreligga för så stor del av varvsfastighetens värde, som provas skäligt med hänsyn till denna verksamhets genomsnittliga omfattning i förhållande till hela den å varve bedrivna verksamheten, samt att, om ett övningsfält upplåtes för jordbru eller därmed jämförligt ändamål, skatteplikt föreligger för den del av övningsfältets värde, som skäligen kan anses utnyttjad genom upplåtelsen. Användes fastigheten endast i ringa utsträckning för annat än försvarsändamål, föranleder detta ej skatteplikt; sålunda föreligger ej skatteplikt på den grund, att en mindre betesrätt upplåtes å en för militärövningar använd plats eller att på dylik plats sker skogsavverkning av mindre omfattning. Kasernbyggnader och vaktstugor anses vara avsedda för försvarsändamål även i den mån i dem äro inrymda bostadslägenheter för andra än manskap. Där emot anses ej andra byggnader, som i huvudsak nyttjas till tjänstebostäder och uthyrningsbostäder, vara avsedda för försvarsändamål. Byggnader, avsedda för mera tillfällig inkvartering vid militära skolor, skjutfält o. dyl., anses nyttjade för försvarsändamål, i den mån de användas för dylik inkvartering, men ej i den mån de innehålla fasta bostäder för andra än vaktpersonal. Därest annan byggnad än kasernbyggnad eller vaktstuga i huvudsak nyttjas till försvarsändamål men i densamma tillika är inrymd en mera betydande tjänstebostad, är byggnaden underkastad skatteplikt för så stor del av sitt värde, som kan anses skäligen belöpa på den till tjänstebostad nyttjade delen av fastigheten. Beträffande tjänstebostäder vid militärt sjukhus skola gälla samma bestämmelser som för bostäder vid annat sjukhus (jfr punkt 5 här nedan).

För fristående — — — elektrisk kraft.

5. För att skattefrihet enligt 1 mom. d)—i) helt eller delvis skall åtnjutas för byggnad kräves, att den skall i väsentlig utsträckning nyttjas för ändamål, som föranleder skattefrihet. Sålunda är exempelvis byggnad, som i huvudsak tjänar bostadsändamål, i sin helhet skattepliktig, även om i densamma finnes inrymd någon förvaltningslokal. Prästgård på landet är skattepliktig. Dock kan bostadsbyggnad vara att anse som sådan oskiljaktig del av en anläggning, att den frihet från skatteplikt, som åtnjutes för anläggningen, även bör gälla bostadsbyggnaden. Sålunda är exempelvis en inom ett lasarets område uppförd läkarbostad att anse såsom en del av lasaretsanläggningen.

Föreskriften att, därest under 5 § 1 mom. d)—i) angiven fastighet jämväl användes för industriellt eller därmed jämförligt ändamål eller mot vederlag upplåtes åt annan till begagnande, fastigheten skall vara skattepliktig för däremot svarande del av dess värde, avser närmast det fall, att dylik fastighet delvis utarrenderas eller uthyres. Härmed är att jämställa exempelvis det fall, att en staten tillhörig byggnad användes dels för verksamhet, som medför frihet från skatteplikt, och dels för annan verksamhet. Om sålunda i en postverket tillhörig, huvudsakligen till postkontor avsedd fastighet vissa lokaler äro upplåtna till avdelningskontor för riksbanken, föreligger skatteplikt för en mot de upplåtna lokalerna svarande del av fastighetens värde. Upplåtas däremot i fastigheten lokaler till telegrafstation, för-

anleder denna upplåtelse ej skatteplikt. Det saknar härvid betydelse, huruvida upplåtelsen skett mot vederlag eller ej; så länge fastigheten användes för ägarens (i nyssnämnda fall statens) räkning, kommer det ändamål, var- till fastigheten användes, att bli avgörande för skatteplikten. Upplåtes där- emot fastighet till annan mot vederlag, medför detta skatteplikt, även om fastigheten användes till ändamål, vilket skulle föranleda skattefrihet, därest fastigheten ägdes av den, som hyrt densamma. Med det förhållande, att del av fastighet upplåtes mot ersättning, bör likställas det fall, att lokal, som eljest nyttjas för ändamål, vilket föranleder frihet från skatteplikt, tidvis uthyres. I dylikt fall skall vid bestämmandet av skatteplikten hänsyn tagas jämväl till den tidrymd, för vilken sådana upplåtelser ägt rum. Skatteplikt för viss del av fastighetens värde inträder dock endast om den användning, som skulle föranleda skatteplikten, ej är av alltför obetydlig omfattning. Den omständigheten, att i förvaltningsfastighet är inrymd bostad om ett eller annat rum för någon till vederbörande förvaltning hörande befattningsha- vare, medför sålunda ej skatteplikt för någon del av fastigheten. Likaså skola uthyrningar föranleda skatteplikt endast om de äga rum mera regelmässigt. Om ett missionshus någon enstaka gång upplåtes till biograf- eller liknande föreställning eller ett församlingshus tillfälligtvis uthyres till samkväm eller dyl., är detta ej tillräcklig anledning att anse skatteplikt föreligga. Ej heller föreligger skatteplikt, därest uthyrning sker på sådana villkor, att erhållet vederlag i stort sett innebär endast ersättning för de med begagnan- det av den upplåtna lokalen förenade särskilda kostnader såsom för upp- värmning, belysning m. m., men icke inbegriper någon ersättning för själva begagnandet av lokalen.

6. För att till kommunikationsanstalt hörande byggnad eller annan an- läggning skall vara skattefri erfordras, att den skall vara avsedd för driftens omedelbara behov, d. v. s. tjäna den löpande driften. Under denna bestäm- melse falla stationshus, förvaltningsbyggnader, godsmagasin, lokomotivstal- lar, banvaktstugor och andra vaktstugor, spårvagnshallar m. m. dyl. Där- emot äro särskilda, för stations- eller trafikpersonalen avsedda bostadshus, som ej äro att hänföra till vaktstugor, underkastade beskattning, evad de ligga inom eller utom det för driften i anspråk tagna området. Skattefrihet åtnjutes icke för verkstad, där större reparationer eller nybyggnadsarbeten utföras, men väl för sådan, där allenast mindre, så att säga löpande repara- tions- och tillsynsarbeten utföras. Beträffande järnväg eller spårväg, som drives med elektrisk kraft, åtnjutes skattefrihet för stolpar och ledningar m. m., som höra till själva järnvägs- eller spårvägsanläggningen, men där- emot ej för kraftstation eller sådan transformatorstation, som får anses höra till kraftverksanläggningen. Restaurations- eller hotellbyggnad, som tillhör en järnväg och ligger inom dess område, är frikallad från skatteplikt om ge- nom densamma huvudsakligen tillgodoses den å järnvägen resande allmän- hetens behov. Om däremot byggnaden tjänar ett mera självständigt ekono- miskt ändamål, i det den i större utsträckning användes av personer på plat- sen eller eljest andra än de resande eller för resandes uppehåll under längre tid, är den underkastad beskattning. Till kommunikationsanstalt hörande markområde, som ej upptages av någon anläggning, bör undantagas från skatteplikt i det fall, då området ej användes för uppläggning av gods under längre tid, utan allenast till förvaring under kortare tid av gods, som frak- tas å kommunikationsanstalten i fråga. För grustag till järnväg åtnjutes i regel ej skattefrihet; dock skall ett invid järnvägen beläget mindre grustag, som användes allenast till grusning av någon kort närliggande sträcka av järnvägen, ej vara underkastat skatteplikt.

till 8 §.

3. Understundom äro — — — *bilda taxeringsenhet.*

Detta är fallet med skogsområde, som är att anse såsom brukningsenhet ävensom vid skifte avsatt samfällighet, som står under särskild förvaltning. Hit höra kronopark, vid utarrendering av staten tillhörig jordbruksdomän undantagen skog, boställsskog under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, häradsallmänning och annan allmän skog, för vilken garantibelopp skall enligt 47 § upptagas såsom skattepliktig inkomst för innehavare (gruvskogar, gruvallmänningar, kanalskogar, städernas skogar), ävensom under särskild förvaltning ställd samfällad skog, såsom de s. k. bespariskogarna och vissa s. k. skogsundantag i Kopparbergs län. Såsom brukningsenhet må ock behandlas enskild skog, i den mån den i innehavarens hushåll bildar en i brukningshänseende naturlig enhet (skogsblock).

Därest vid — — — särskild förmån.

Vidare böra — — — sig taxeras.

Då kameral — — — hos taxeringsnämnd.

till 34 §.

Då fastighet ej kan ingå i förvärvskällan tjänst, ifrågakommer icke avdrag som i 45 § sägs.

till 37 §.

Intäkt av fastighet ingår icke i förvärvskällan tillfällig förvärvsverksamhet. Något avdrag enligt bestämmelserna i 45 § är således icke medgivet i denna förvärvskälla.

till 45 §.

För bestämmande — — — fastighetens taxeringsvärde.

till 47 §.

Till ledning vid tillämpning av 47 § sista stycket anföras följande *exempel.*

1. Har rörelseidkare, som använder av honom ägd fastighet i rörelsen, gjort sådan omläggning av räkenskapsår att beskattningsåret kommit omfatta 9 månader, beräknas garantibeloppet till $\frac{9}{12}$ av det belopp, som motsvarar fyra procent av fastighetens taxeringsvärde. Har beskattningsåret kommit att omfatta 15 månader, beräknas garantibeloppet till $\frac{15}{12}$ av den angivna belopp.

2. Har i fall, då beskattningsår sammanfaller med kalenderår, fastig bytt ägare den 1 september beskattningsåret, beräknas garantibeloppet för den tidigare ägaren till $\frac{8}{12}$ och för den nye ägaren till $\frac{4}{12}$ av det belopp, som motsvarar fyra procent av fastighetens taxeringsvärde.

3. Har en rörelseidkare gjort sådan omläggning av räkenskapsår att det beskattningsår, som ligger till grund för 1958 års taxering, omfattar tiden $\frac{1}{7}$ 1956— $\frac{31}{12}$ 1957 samt har han för sin rörelse förvärvat en fastighet den 1 september 1956 och en annan fastighet den 1 april 1957, beräknas garantibeloppet vid nyssnämnda taxering för förstnämnda fastighet till $\frac{10}{12}$ och för sistnämnda fastighet till $\frac{9}{12}$ av vad som motsvarar fyra procent av respektive fastigheters taxeringsvärden.

till 58 §.

2. Beträffande fördelning — — — ägt rum.

Vid taxering av statens inkomst av rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla elektrisk kraft, skall, därest kraft levererats till statens kommunikationsverk med tillhörande byggnader och anläggningar eller till så

statens industriella verksamhet, som huvudsakligen avser att tillgodose statens egna behov, iakttagas att inkomsten i dess helhet beräknas i vanlig ordning, varefter från den samlade inkomsten drages den del därav, som härrör från leverans av kraft till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet. Kan den inkomst, som härrör från leverans av kraft till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet, icke på annat sätt tillförlitligen beräknas, må den upptagas till så stor del av hela inkomsten, som den till sagda verk och industriella verksamhet levererade kraften utgör av all från kraftverket levererad kraft. Vid fördelningen av den å förbrukningen belöpande delen av inkomsten skall hänsyn icke tagas till kraft, som levererats till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet, och skall ej heller vid fördelning å olika kraftverk av den på dem belöpande delen av inkomsten andel tillgodoräknas kraftverk, i den mån från detsamma levererats kraft till dylikt ändamål.

till 60 §.

Till ledning vid tillämpning av 60 § anföras följande *exempel*.

1. En person är bosatt i en kommun, som består av församlingarna A, B och C. Han äger en fastighet i envar av dessa församlingar; fastigheternas taxeringsvärden utgöra respektive 25 000 kronor, 75 000 kronor och 100 000 kronor.

Om den beskattningsbara inkomsten uppgår till 8 000 kronor, d. v. s. till belopp motsvarande summan av garantibeloppen för fastigheterna, skall den beskattningsbara inkomsten fördelas på församlingarna med 1 000 kronor, 3 000 kronor och 4 000 kronor. Uppgår den beskattningsbara inkomsten till exempelvis 6 000 kronor, skall denna fördelas med 750 kronor på A församling, 2 250 kronor på B församling och 3 000 kronor på C församling. Överstiger den beskattningsbara inkomsten summa garantibelopp, skall det överskjutande beloppet fördelas enligt bestämmelserna i 56—59 §§, dock att då fråga är om fysisk person i stad bestämmelsen i 60 § andra stycket andra punkten skall iakttagas.

2. En person är mantalsskriven i det inom kommunen B belägna municipalsamhället C och har bedrivit rörelse inom den del av kommunen, som är belägen utanför municipalsamhällets område. Han har haft inkomst dels av rörelsen, däri fastighet icke ingår, till belopp av 9 000 kronor och dels av kapital till belopp av 3 000 kronor eller sålunda tillhoppa 12 000 kronor. Efter frånräknande av allmänna avdrag, ortsavdrag m. m. utgör den beskattningsbara inkomsten 8 000 kronor. Av sistnämnda belopp skola alltså 2 000 kronor upptagas såsom belöpande å municipalsamhället.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1955. I samband därmed skall följande iakttagas.

Äldre bestämmelser skola fortfarande gälla i fråga om 1955 års inkomst-taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1955 eller tidigare år.

Fastighetsskatt påföres sista gången på grund av 1954 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser skola alltså gälla i fråga om fastighetsskatt, påford på grund av nämnda eller tidigare års fastighetstaxering.

Vad i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till kommunalskattelagen den 28 september 1928 stadgas skall efter nu ifrågavarande lags ikraftträdande gälla med den ändringen, att vad i nämnda punkt sägs angående skyldighet att utgöra skatt för fastighet eller lägenhet i stället skall avse skyldighet att erlagga skatt på grund av garantibelopp för fastighet.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till ytterm visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigi bekräfta låtit.

Stockholms slott den 5 juni 1953.

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

(Finansdepartementet.)

PER EDVIN SKÖLD.

o
att

lk-
ch
ed

n-
ag

ig-
gs
nu
lk

m

